

UCCA ÉS TELEFON

Az ucca *közterület*. Nem az enyém, nem a tiéd, nem az övé (még akkor sem, ha egyenruhát hord,) hanem *mindenkié*. Az ucca a legjellegzetesebb köztulajdon, tehát használata rengeteg kötelezettséggel és aránylag kevés joggal jár.

Általában a következőkre illik felhasználni az uccát:

1. közlekedésre,
2. testi és lelki mozgásra, levegőszívásra.

Az ucca minden egyéb célra való felhasználása a jónevelés törvényeibe ütközik. Kivételnek tekintendők az uccai árusok, akik üzletkötés céljából tartózkodnak a közterületen. Ha tehát uccai árusok vagyunk, igyekezzünk legális keretek között dolgozni. Ha lehetséges, szerezzünk hatósági engedélyt, ha erre mód nincsen, viselkedjünk tárgyilagosan. Az autón járó üzletember éppen olyan ember, mint mi. Üzletünket minden szemrehányó líra nélkül bonyolítsuk le, ne lelkiekkel, hanem az áru minőségével és olcsóságával hassunk. Rendőri intézkedés esetén ne lázítsuk az uccát.

Ha lehetséges, rendezzük el életünket úgy, hogy ne kelljen koldulnunk az uccán. De az ada-

kozó is viselkedjék tárgyilagosan a koldussal szemben. Ne faggassa és ne kívánja tőle, hogy megrázó színekben ecsetelje nyomorát. Ne igyekezzünk pálinkaszagot érezni és ne nyomozzuk ki, hogy vajjon van-e a könyöradománygyűjtőnek háza Pesterzsébeten. Mindenki, aki koldul, alamizsnát érdemel.

Adakozzunk minden elvtől függetlenül. Ha ridegek vagyunk, akkor hangos méltatlankodás nélkül tagadjuk meg az alamizsnát. Ha adakozók vagyunk, akkor adakozzunk feltűnés nélkül. Ne csapjunk botrányt, ha tolakodónak találjuk a virágáros modorát. Sose felejtjük el, hogy mir denki úgy keresi a kenyerét, ahogy tudja. Nem illik jó-tékonyságunkat ötven százalékkal felemelni, ha hölgytársaságban vagyunk. A koldusnak szánt pénzt ne erszényben tartsuk, hanem külön kabátzsebben. Ha nincsen aprónk, nyugodtan váltásra szólíthatjuk fel a kéregetőt.

Uccán a modern ember csak akkor ismerkedik, ha ez elkerülhetetlenül szükséges. Vagyis ne sértsük meg az uccán közlekedő emberek személyes szabadságát. Ha két ember találkozik és úgy érzi, hogy feltétlenül meg kell ismerkednie egymással, akkor tegye ezt minden feltűnés nélkül és rendkívül tárgyilagosan. Ha a megismerkedés után is őszintén és tárgyilagosan viselkedünk, senki sem fog téves következtetéseket levonni az ismerkedés gyorsaságából.

Zaklatni, illetőleg aszfaltbetyárkodni határozott udvariatlanság, sőt egyenes megsértése embertársaink személyes szabadságának. Határozott viselkedéssel kell elkerülnünk minden kínos félreértést.

Mivel az ucca, mint jól tudjuk, nem a mi kizárólagos tulajdonunk, beszéljünk halkán és

mellőzzük a széles gesztusokat. Ha nekimegyünk valakinek, nem latolgatjuk magunkban, hogy kinek kell *bocsánatot* kérnie, hanem azonnal — lehetőleg az illető város nyelvén — fejezzük ki sajnálkozásunkat. Franciául csak Párizsban kérünk bocsánatot, de ezzel a szóval: *pardon*, még ott se, mert ott azt mondjuk: *excusez* (olaszul: *scusi*). *Engedelmet* viszont akkor kérünk (franciául: *permettez*, olaszul: *permesso*), ha például előzni akarunk valakit, vagy tömegben utat nyitunk magunknak.

Akár nők vagyunk, akár férfiak, ha ismerőst látunk, azonnal köszönünk. Az előreköszönésről szóló valamennyi tan elavult. Kínos látvány az olyan ember, aki valósággal inkasszálja a köszönést és időnként tüntető *szervusz-okkál* vagy *kezetcsókolom művész* -vel dobálózik. A köszönés *hangtalan* folyamat, mosollyal illatosított kalapemelés vagy főbólintas. Bizonyos körülmények között lehet felemelt kézzel is köszönni, de integetéssel csak fürdőhelyen.

Gyermekeket nem vezetünk pórázon és nem vágunk kétségbeesett arcot, ha örülnek az életnek.

Uccán nem táplálkozunk, mert ez egészségtelen.

Dohányozni szabad; nőknek is, ha olyan városban vagy városrészben járnak, ahol ez nem kelt feltűnést.

Általában kerülünk minden feltűnést az uccán. Csendesek vagyunk és szorosán alkalmazkodunk a hatóságok közlekedési rendjéhez.

Ugyancsak a félreértésekkel és a szabályok megtartásának gyakorlatilag oly fontos kérdésével függ össze a legtöbbször előforduló hiba, a helytelen telefonálás is. Bizonyos szempontok figyelembe-

vételével elkerülhetjük a legtöbb ebből származó kellemetlenséget.

1. Feltétlenül alkalmazkodjunk a posta szabályaihoz. Mindig a hívó fél mondja be először a nevét, még akkor is, ha csak a Mancikát keressük. Anonim telefonálásnál is feltétlenül mindig a hívó fél mondja be először az álnevét.

A telefont csak akkor használjuk társalgásra, ha

a) saját készülékünkön és nem nyilvános állomásról beszélgetünk;

b) ha a másik félnek is van kedve és ideje társalgásra;

c) ha tudjuk, hogy senki más nem keres bennünket sürgősen telefonon, vagyis ha nem vagyunk orvosok, ügyvédek vagy nagyprotektíójú emberek.

3. Idegen számot csak olyan esetben hívhatunk fel, amelyben az uccán is bárki idegent meg lehetne szólítani.

4. Senkinek sem mondunk olyasmit telefonon, amit személyesen nem volna bátorságunk vele közölni.

5. Estély re, uzsonnára, vadászatra és egyebekre ma már mindenkit telefonon is meg lehet hívni, ha nincsen a felek között ezer pengőnél nagyobb havi jövedelmi különbség. Viszont havi 5000 pengőn felül kereső egyének kizárólag írásban hívhatják meg egymást. Ugyanez vonatkozik a gratulációkra is.

6. Ha valamelyik ismerősünknek kikapcsolták a telefonját, nem illik oka iránt érdeklődni.

7. Ha csúnya a hangunk, lehetőleg ritkán telefonáljunk.

8. Ilyen esetben szerelmi vallomást sem teszünk telefonon. Viszont lágy, dallamos hanggal nem illik visszaélni.

9. Minden telefonon adott felvilágosítást megköszönünk, még akkor is, ha az illető szobalány és azt mondta: — A nagyságos asszony nincsen idehaza. A beszélgetést minden esetben illő üdvözléssel kezdjük meg és fejezzük be.

10. Telefonon gorombáskodni gyávaság.

